

عنوان مقاله:

رویکردهای آموزش دینی و تفاوت‌های فرهنگی در آموزش

محل انتشار:

ششمین همایش بین‌المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

نوشین نظارات - کارشناسی ارشد علوم تربیتی، گرایش آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

آموزش چندفرهنگی شکلی از آموزش یا تدریس است که برای ارزشها، عقاید، دیدگاهها و پیشینه‌های فرهنگی مختلف ارزش قائل است و تفاوت‌های فرهنگی را به شوهای هدفمند در آموزش در نظر می‌گیرد. در این رویکرد آموزشی، «فرهنگ» معنای گسترهای دارد و نژاد، قومیت، ملت، زبان، مذهب، طبقه، جنسیت و ... را دربرمی‌گیرد. طرفداران این نوع آموزش به دو بنیان فکری عمده باور دارند. اول آنکه معتقدند که باید اقلیت‌های مختلف را در آموزش در نظر گرفت و امکانات لازم را برای آموزش آنان فراهم کرد و دیگر آینکه اعتقاد دارند آموزش چندفرهنگی به سود همه‌ی دانش آموزان است. این رویکرد در صدد است که دانش، نگرش و مهارت‌های دانش آموزان را برای زندگی در جامعه‌ای چندفرهنگی ارتقا بخشد. به نحوی که دانش آموزان طوری رشد کنند که برای فرهنگ‌های مختلف ارزش قائل شوند و از تعصب و نژادپرستی و قومپرستی دوری نمایند. در واقع، هدف نهایی آموزش چندفرهنگی، ترویج صلح و دوستی است. ایران یکی از کشورهای جهان است که در آن خرده فرهنگ‌های گوناگون وجود دارد. مردم کشور ما را اقوام و ملت‌های گوناگون تشکیل می‌دهند. تنوع در زبان، سبک زندگی، شیوه معيشت، آداب و رسوم و سنت‌ها در کشور ما به سادگی قابل مشاهده است و وجود اقسام و طبقات گوناگون اجتماعی نیز این تنوع را بیش تر می‌کند. به رغم وجود اشتراک‌بین تعلیم و تربیت دینی و غیردینی، تفاوت‌هایی نیز میان آنها وجود دارد که مقاله حاضر در صدد تبیین آنهاست. تحقیق در عرصه تفاوت‌ها و نیل به نتایج گسترهای پژوهشی در این عرصه است. نوشتهار پیش روی که به شیوه کتابخانه‌ای و تحلیلی و با نگاهی به کتاب و سنت نگارش یافته، با بر Sherman شانزده مورد از پیزگی‌های مشخصات تربیت دینی، و به بیان لوازم آن پرداخته است. موفقیت در تربیت دینی بدون توجه به مشخصه‌های آن حاصل نمی‌شود و بخش عمدات از علل ناکامی در تعلیم و تربیت دینی در غفلت از تفاوت‌ها نهفته است.

کلمات کلیدی:

آموزش چند فرهنگی، رویکرد آموزش دینی، بنیان فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1968483>
